

Кога-то страдаше Леонидъ, баща на Оригена — още 18 годишнѣ тогава момъкъ, твърдѣ много пожелаъ да пострада и той заедно съ него, нѣ майка му го не оставила. Затова това той пишаше на бащѣ си въ тъмницѣ-тѣ, и му ся моляше да бѣде мъжественъ и търпѣливъ прѣдъ каквы-то и да сѣ мъжы-ты му, и никакъ да не мысли вече за свое-то домочадіе. Все така насърчваше въ мъченическы-ты имъ подвигы и други-ты христовы исповѣдници христолюбивыя тоя момъкъ. *)

Потамина была слугыня на единъ язычникъ, кой-то ѣ и прѣдалъ на сѣдилище-то, та ѣ осѣдили да умре изгорѣна въ врѣлѣ смолѣ. Като ѣ карали да ѣ мъчатъ, тя ся общала на война Василида, че ще му испроси отъ Бога особитѣ милость затова, дѣто ѣ пазилъ отъ нападаніе-то на побѣсѣло-то простолудіе. И наистинѣ слѣдъ три-дни отъ като умрѣла мъченица, му ся явили на-сѣнѣ свѣтня като слънце, и че му туря на главѣ-тѣ вѣнецъ, думащѣ, че скоро щялъ да ся удостои за небеснѣ-тѣ славѣ. Той заранѣ-тѣ ся кръстилъ, и зашто-то исповѣдвалъ имя-то на Христа, умрѣлъ мъченикъ.

Перпетуя, — жена на 22 години, по свое-то богатство, родъ и задомяваніе бѣше една отъ по-първы-ты тамошны жены. Като ѣ закарали на сѣдилище-то, сичкы, кап-то ѣ видѣли образование-то, хубость-та и младинѣ-тѣ, ся смилили за неѣ. Освѣнъ съ мъжы-ты си, тя ся прѣнуждала да ся бори и съ любовь-тѣ още на първо-то си кърмаче дѣтенце, както и съ приврженность-тѣ камъ-то прѣстарѣлыя си бащѣ. Той былъ язычникъ, нѣ до полуда обычалъ дѣшарѣ си. Като ѣ ся молилъ да ся отрѣче отъ Христа, той ѣ цѣлувалъ рѣцѣ-тѣ, колѣничилъ напрѣдъ ѣ, обтѣвалъ въ слъзы и въ отчаяваніе-то си си скѣбуялъ косѣ-тѣ и проклиналъ часа, въ кой-то ся родилъ. Тяжко было това зарадъ неѣ, коя-то обичала бащѣ си, а още — по-тяжко разлѣчваніе-то ѣ отъ дѣтенце-то си; нѣ любовь-та камъ Христа въ срдце-то ѣ въстѣржествувала надъ земны-ты приврженности, и ся казала Христианка. Осѣдили ѣ, да ѣ раскрѣсать дивы-ты звѣрове, нѣ тѣ ѣ не поврѣдили, та ѣ заклали.

Заедно съ неѣ ся увѣнчала съ мъченическыя вѣнецъ и друга Христианка, — слугыня-та ѣ Фелицитата. Тя при други-ты си мъжы была прѣнхдена, да истърпи и мъжы-ты на рожбѣ-тѣ, при кои-то, като слушалъ стражарѣ-тѣ на тъмницѣ-тѣ болѣзненны-ты ѣ плачеве, казалъ ѣ: О злощастнице! кога-то при таквызи-то си болѣжкы си толкози нетърпѣлива, помысли, какво ще правишь утрѣ, като тя хвърлятъ на дивы-ты звѣрове. Нѣ тя му отговорила: «Сега азъ сама за себе си търпѣ, та мя боли, а тогава зарадъ мене ще търпи Тоя, заради Кого-то ще да пострадамъ.»

Подиръ Севера до Максимиана, сѣдба-та на Христианы-ты не была толкози зла. Каракалла (211—217) и Иллигабаль (218—222)

*) Послѣ Оригенъ станѣлъ учитель въ Катихизическо-то Александрійско училище, намѣсто учителя си Климента, пресвитеръ въ тамошнѣ-тѣ черковѣ. Той повеже ся трудилъ неуморно, нарѣкли го Адамантий; отъ него сѣ останѣлы до шесть хыляды различны списанія, между кои-то и тълкованіе-то на сичко почти Св. Писаніе. При сичко, че бѣше толкози ученъ тоя человекъ, не можялъ да ся упази отъ заблужденіе-то, кое-то ся прѣдаде и на други, та затова на шестый Вселенскый Съборъ (53 г.) бѣше осѣденъ. Оригенъ умрѣлъ около 254 г.